

РЕШЕНИЕ

№ 58

гр. София, 30.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, II ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирина Р. Славчева

Членове: Ивайло П. Гев
Кирил Д. Павлов

при участието на секретаря Теодора Р. Вутева
като разгледа докладваното от Ирина Р. Славчева Въззивно гражданско дело
№ 20221800500677 по описа за 2022 година

Производството е образувано по въззивна жалба от ответника в първоинстанционното производство Г. А. Д. от гр. Б. против решение № 82 от 30.05.2022 г., постановено по гражданско дело № 55/2021 г. по описа на РС – гр. Сливница, с което съдът е признал за установено на основание чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД съществуването на вземанията на „П.И.Б.а” АД, гр. С. към ответника, за които е издадена заповед № 63/02.03.2020 год. за изпълнение на парично задължение по чл. 417 от ГПК по ч.гр. дело № 121/2020 год. по описа на РС-Сливница, както следва: за сумата 5000 лева – главница, представляваща неизплатено задължение по договор за издаване на револювираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на кредитен лимит /овърдрафт/ по разплащателна сметка № 51РКО-В-0423/02.10.2007 год., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението – 28.02.2020 год. по чл. 417 от ГПК до окончателното изплащане на сумите; сумата 2 798,24 лева – договорна лихва за периода 20.03.2017 год. – 05.02.2020 год.; сумата 30,59 лева – законна лихва върху главницата за периода 06.02.2020 год. – 28.02.2020 год.; сумата 60 лева – разноси за връчване на покана за предсрочна изискуемост, като исковете са отхвърлени за разликата до пълните предявени размери. С решението ответникът е осъден да заплати на ищеца и сумата 508,30 лева, представляваща направените в исковото производство разноси, съобразно уважената част от исковете, както и сумата 171,80 лева – разноси в заповедното производство.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като е постановено в противоречие със закона и със събраните по делото доказателства. Счита, че районният съд неправилно не е уважил възражението му за наличието на неравноправни клаузи в договора, за прекомерен лихвен процент, като неправилно е определил и падежа на главното задължение. Поддържа възражението си за погасяване по давност на неизплатените суми по кредита през периода 19.08.2012 год. – 20.08.2017 год., като това възражение е направено своевременно с отговора на исковата молба, но не е прието за основателно от съда. Моли съда да отмени решението и да отхвърли изцяло предявените искове.

Въззиваемата страна е подала писмен отговор на въззивната жалба, в който изразява становище за нейната неоснователност.

Ищецът твърди в исковата молба, че между страните по делото е сключен договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка № 51РКО-В-0423/02.10.2007 год., с който банката е предоставила на кредитополучателя банков кредит – овърдрафт по картова разплащателна сметка в първоначален размер от 5000 лева. Съгласно т. 3 от договора за кредит срокът за ползване на овърдрафта е до 02.10.2009 год., като срокът за погасяване се подновява автоматично при условията и реда, предвидени в Общите условия на банката за издаване и ползване на револвиращи международни кредитни карти с чип Mastercard и Visa и към датата на извлечението крайният срок за погасяване е до 02.10.2020 год. Предоставеният банков кредит – овърдрафт е изцяло усвоен по посочената банкова сметка, открита на името на кредитополучателя в банката. Предоставеният банков кредит е усвояван многократно, като в исковата молба са посочени датите и усвоените суми през периода 08.10.2007 год. – 09.03.2009 год. Посочени са и погасените суми за целия период до 10.01.2011 год. Твърди се, че кредитът е в просрочие, считано от 19.08.2012 год. – общо 2749 дни към 27.02.2020 год. Поради неплащане в срок на задълженията по договора, на основание раздел XIII, т. 13.1 във вр. т. 13.1.1 от Общите условия на банката за издаване и ползване на револвиращи международни кредитни карти, приложими към процесния договор за кредит, банката е изпратила на кредитополучателя поканата изх. № 017370 от 20.09.2019 год. по описа на ЧСИ Стоян Лазаров рег. № 927 на КЧСИ, с която кани кредитополучателя в седемдневен срок от получаване на поканата да изпълни доброволно в пълен размер просрочените си задължения, като в противен случай банката ще счита кредита за изцяло и предсрочно изискуем. Поканата е връчена на длъжника на 16.10.2019 год., като в предоставения срок длъжникът не е погасил изискуемите задължения, поради което банката е обявила кредита за изцяло и предсрочно изискуем, считано от 06.02.2020 год. Съгласно т. 7 от договора за кредит, при непогасяване до датата на падежа на пълния размер на дебитното салдо, формирано до края на последния отчетен период, титулярът заплаща на банката след изтичане на първите три отчетни периода годишен лихвен процент в размери, както следва: за извършване на безналични плащания на ПОС терминал – 16%; за всички останали транзакции – 18%. Съгласно т. 8 от договора при неплащане на месечна погасителна вноска или надвишение на разрешения кредитен лимит банката начислява наказателна лихва в

размер на договорения лихвен процент с надбавка от 12%. Поради бездействието на кредитополучателя банката депозирала заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК, въз основа на което била издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 121/2020 год. по описа на РС-Сливница. Тъй като длъжникът подал в срок възражение срещу заповедта, банката предявила вземанията си по реда на чл. 422 от ГПК.

В писмения отговор на исковата молба ответникът Г. А. Д. оспорва изцяло предявените искове. Счита, че претендираните вземания са погасени по давност. Сочи, че последната усвоена сума от кредитополучателя е в размер на 200 лева на 09.03.2009 год., след което не е подписано допълнително споразумение за подновяване на договора, чийто срок е изтекъл. Позицията се на нищожност на клаузата за автоматично подновяване на срока на договора, като ползването на кредитната карта след изтичането на договорения срок е въз основа на недействителен договор, тъй като не е спазена писмената форма – чл. 14 от ЗПК /отм./. Тълкуването за автоматичното удължаване на срока на договора съгласно Общите условия на банката поради непротивопоставянето от страна на длъжника е неприемливо. Твърди, че договорът е прекратен с изтичането на неговия срок – на 02.10.2009 год., като оттогава е започнал да тече и давностният срок относно задълженията по договора. Фактът, че е налице усвоен кредит и след изтичане на срока на договора, според ответника не променя извода кога е прекратено действието на договора за овърдрафт. Дори да се приеме, че кредитът е в просрочие от 19.08.2012 год., отново е изтекъл давностният срок, тъй като в периода от 06.04.2009 год. до завеждане на исковата молба ищецът не е предприел никакви действия, които да прекъсват давността относно изискуемите задължения по договора за кредит. Сочи, че поканата за доброволно изпълнение не му е връчена надлежно. Прави и възражение за прекомерен размер на уговорената договорна и наказателна лихва, както и на дължимите такси. Твърди и наличието на други неравноправни клаузи в договора, както и противоречие на клаузите му с добрите нрави – основание за нищожност на договора, на основание чл. 143, т. 5 от ЗЗП, ред. 07.08.2007 год. Твърди, че не е имал възможност да се запознае с клаузите на процесния договор преди сключването му, т.е. не е налице индивидуално договаряне на неравноправните клаузи. Моли съда да отхвърли исковете изцяло като неоснователни.

След преценка на събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

С договор от 02.10.2007 год. страните по делото са се съгласили банката да открие и води на името на ответника картова разплащателна сметка с посочен IBAN и да издаде към нея на името на титуляра револвираща международна кредитна карта с чип Visa Classic, като банката е предоставила на титуляра банков кредит овърдрафт по картвата разплащателна сметка в размер на 5000 лева, който може да бъде усвояван с използване на всяка от картите, издадени към картвата разплащателна сметка на титуляра. Посочено е, че срокът за ползване на овърдрафта е до 02.10.2009 год., като същият се подновява автоматично при условията и по реда, посочени в Общите условия на банката за издаване и ползване на

револвиращи международни кредитни карти. Титулярът се е задължил да погасява предоставения овърдрафт в сроковете и по начина, договорени в общите условия. За ползвания овърдрафт титулярът ползва гратисен период със срок до 45 дни. В случай, че до датата на падежа титулярът погаси изцяло дебитното салдо по картовата си разплащателна сметка, формирано до края на последния отчетен период, банката не начислява лихва върху дебитното салдо. При непогасяване до датата на падежа на пълния размер на дебитното салдо, формирано до края на последния отчетен период, титулярът заплаща на банката, след изтичане на първите три отчетни периода, годишен лихвен процент в размери, както следва: за извършване на безналични плащания на ПОС терминал – 16%, а за всички останали трансакции – 18%. Уговорено е, че при неплащане на месечната погасителна вноска или надвишение на разрешения кредитен лимит банката начислява наказателна лихва в размер на договорения лихвен процент с надбавка от 12%. Посочено е също така, че за ползване на кредитната карта и предоставения овърдрафт титулярът заплаща на банката такси и комисионни съгласно действащата Тарифа за такси и комисионни на банката, неразделна част от договора. Титулярът е декларирал, че при подписване на договора са му предоставени Общите условия на банката и Тарифата за таксите и комисионните. По делото са представени и Общите условия на „П.И.Б.а“ АД за издаване и ползване на револвиращи международни кредитни карти с чип Mastercard и Visa.

С поканена-уведомление изх. № 017370/20.09.2019 год. на ЧСИ Лазаров рег. № 927 ответникът Г. А. Д. е уведомен за обявената от банката предсрочна изискуемост на договора за издаване на револвираща международна кредитна карта и предоставяне на овърдрафт по разплащателната сметка на титуляра за сумата в общ размер 16418,42 лева към 16.09.2019 год. Поканата е връчена на длъжника на 16.10.2019 год. чрез неговия баща А. Д. със задължение да я предаде на адресата.

Според заключението на назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза на в.л. Л. от 08.09.2021 год. при проверка на необходимата документация във връзка със сключването и изпълнението на договора се установява, че по договора за издаване на револвираща кредитна карта и предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка № 51РКО-В-0423 от 02.10.2007 год. на ответника е предоставен кредит – овърдрафт в размер на 5000 лева по открита на ответника картова разплащателна сметка с посочен IBAN. Предоставеният банков кредит е усвояван многократно по банковата сметка, като датите и сумите са посочени в таблица № 1 към заключението. Размерът на усвоената сума до 15.02.2008 год. е 5270 лева, като в нея са включени и сумите за такси при теглене и лихвите по дебитното салдо. Сборът от усвоените суми чрез теглене на пари от АТМ е по-голям от предоставения кредитен лимит. Погасяването на кредита по дати и размери е отразено в таблица № 2 към заключението. До 09.11.2007 год. сборът от изтеглените от ответника суми и начислени такси и лихви е в размер на 5002,20 лева, като към този момент няма направени вноски за погасяване на кредита. Сумите, които са постъпили по кредита на банковата сметка през периода 16.11.2007 год. – 10.01.2011 год. са в размер общо на 6 216,09 лева, като с тях са погасени задълженията в следната хронология: непогасени задължения от

предходни отчетни периоди, лихви, комисионни и такси, теглене на пари в брой чрез АТМ и получаване на пари в брой във финансови институции чрез терминално устройство ПОС и транзакции ПОС. Размерът на задълженията, произтичащи от договора между страните по пера – главница, договорна лихва, наказателна лихва, такси и разноси към датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 417 от ГПК – 28.02.2020 год., е посочен в таблица № 3 към заключението. Дължимата главница след приспадане на направените вноски и отнасянето им за покриване на главница, лихви и такси, е в размер на 5000 лева, като цялостното движение е представено подробно в табличен вид. Наказателната лихва, която е в размер на договорения лихвен процент с надбавка 12% и се начислява при неплащане на месечната погасителна вноска или надвишение на разрешения кредитен лимит, възлиза на сумата 2 636,92 лева за периода 08.09.2012 год. – 20.07.2015 год. /когато е направено преоформяне на дълга и не се начислява лихва до 05.02.2020 год./. Непогасената договорна лихва по чл. 7 от договора, начислена за периода 19.08.2012 год. – 05.02.2020 год., е в размер на 9 151,72 лева, а за периода от 20.03.2017 год. до 05.02.2020 год. възлиза на сумата 2 798,24 лева, изчислена от съда въз основа на заключението на вещото лице, на осн. чл. 162 от ГПК. Непогасената законна лихва към датата на депозиране на заявлението, начислена от 06.02.2020 год., е в размер на 30,59 лева. Разноските за връчване на покана за предсрочна изискуемост към 28.02.2020 год. са в размер на 60 лева.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните изводи от правна страна/

Предявените иски са с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. чл. 430, ал. 1 и 2 от ТЗ.

Правният си интерес от предявяване на иска ищецът доказва с приложените по ч.гр.дело № 121/2020 год. на РС-Сливница документи, от които се установява, че кредитополучателят е подал възражение по реда на чл. 144, ал. 1 от ГПК срещу издадената заповед за изпълнение, т.е. вземането на заявителя е оспорено. Разпореждането на съда с указание до заявителя за възможността да предяви иск за установяване на вземането, му е връчено на 14.01.2022 г., исквата молба е постъпила в съда на 22.01.2022 г., поради което искът е допустим, тъй като е спазен едномесечният срок по чл. 415, ал. 1 от ГПК.

Установи се от събраните по делото доказателства, че на 02.10.2007 год. между страните е сключен договор, по силата на който банката е предоставила на ответника възможност за ползване на кредит под формата на овърдрафт по картова или разплащателна сметка в размер на 5 000 лв., усвоена напълно от кредитополучателя. Посочено е, че договорът се сключва за срок до 02.10.2009 год., като същият се подновява автоматично при условията и по реда, предвидени в Общите условия на банката. Съгласно т. 36.1 от приложимите Общи условия на банката за издаване и ползване на револвиращи международни кредитни карти с чип Mastercard и Visa /приети с решение на УС на банката от 17.04.2007 год./ срокът за ползване на овърдрафта се удължава автоматично всеки път за нов едногодишен срок при условие, че титулярът не е уведомил банката за прекратяване на

договора най-малко 60 дни преди изтичане на текущия срок. В случая липсва уведомление от страна на титуляра за прекратяване на договора. С оглед това следва да се приеме за неоснователно възражението на ответника, че страните са били обвързани от договора само за времето на уговорения в него срок – т. е. до 02.10.2009 г. предвид обстоятелството, че същото е сключено при Общи условия на банката – кредитор за този вид услуга (с които картодържателят е декларирал, подписвайки договора, че са му предоставени, запознат е с тях и ги приема в отношенията си с банката), които са част от събрания доказателствен материал и чиято индивидуализация (приети с решение на Управителния съвет на "ПИБ" АД от 17.04.2007 г., изм. и доп. с решение от 24.07.2007 г.) несъмнено ги прави приложими по спорното правоотношение, вкл. и относно възможността за автоматично подновяване на договора за кредитна карта – чл. 36, ал. 1, при посочените в тази клауза предпоставки. Приложимото право към момента на сключване на договора не въвежда ограничения в срока на потребителските договори, нито изисква изрично писмено съгласие за продължаване на срока, каквото е предвидено в чл. 62а, ал. 1 от ЗЗП. Поради липсата на законова забрана за продължаване на договора и доколкото прекратяването е поставено в дискреция на потребителя, тази клауза не се явява неравнопоставна и следва да се приеме, че договора е продължил действието си и след изтичане на първоначалния срок.

Поради това следва да се приеме, че към датата на отправеното от ищеца волеизявление за обявяване на кредита за предсрочно изискуем – 16.10.2019 год., обусловено от безспорната забава на длъжника (усвоената част от кредита от предходни месечни периоди не е възстановена) и надлежно връчено на ответника, процесният договор е обвързвал страните. Така при подаване на заявлението по чл. 417 ГПК – на 28.02.2020 г. кредиторът е разполагал с ликвидно и изискуемо вземане, признаването на чието съществуване с иска по чл. 422 ГПК не е погасено по давност, което характеризира като неоснователно наведеното в тази насока възражение от ответника. Давността започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо - чл. 114 ЗЗД. В случая страните са уговорили, че в рамките на посочения кредитен лимит с картата могат да се извършват финансови операции - плащане на стоки/услуги или теглене на суми, като картодържателят се задължава да възстанови до или на 5-то число от всеки месец, следващ текущия в който са извършвани клиентските плащания, минималната погасителна вноска по договора, като не е уговорено задължение за кредитополучателя да възстанови пълния размер на разходваните средства от кредитния лимит, преди изтичане на уговорения краен срок на договора за кредит, когато по общо правило, заетата сума следва да се върне - чл. 430, ал.1 ТЗ. Следователно срокът на договора е уговорен в полза на кредитополучателя, който има право да погаси предсрочно /без да дължи такси или комисионни/, но не е задължен да погаси усвоените суми в пълен размер до изтичане срока на договора. След като кредитополучателят няма задължение за погасяване на усвоения овърдрафт преди изтичане на срока, то вземането на кредитора не е изискуемо, т.е. не е настъпил падежът по смисъла на чл. 114 от ЗЗД. Поради това съдът намира, че вземането на банката за невъзстановения размер на предоставения кредитен лимит става изискуемо и подлежи на връщане с изтичане крайния срок на договора, съответно от момента на обявяване на предсрочната му

изискуемост. От този момент до датата на подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК - на 28.02.2020 г., не е изтекла приложимата петгодишна давност по чл. 110 от ЗЗД, поради което и възражението е неоснователно.

Неоснователно е и възражението за ненадлежно връчване на уведомлението за предсрочната изискуемост на кредита. Същото е връчено чрез ЧСИ на лице от домашните – баща със задължение да го предаде, при спазване изискванията на разпоредбата на чл. 46, ал. 2 от ГПК. Компетентността на частните съдебни изпълнители да връчват книжа произтича от разпоредбата на хпоизтича от разпоредбата на чл. 18, ал. 5 от ЗЧСИ, според която частният съдебен изпълнител може да връчва всякакви покани, съобщения и отговори във връзка с гражданскоправни отношения, а по разпореждане на съда – съобщения и призовки по граждански дела. В чл. 43 от ЗЧСИ е предвидено, че връчването на книжа се извършва при условията и по реда на чл. 37-58 от ГПК. Поради това съдът намира, че предсрочната изискуемост е обявена надлежно на ответника и в този смисъл възраженията се явяват неоснователни.

По възражението за наличие на неравноправни клаузи в договора, съдът намира следното:

Процесният договор за банков кредит е сключен на 02.10.2007 г., т.е. при действието на Закона за потребителския кредит /в сила от 01.10.2006 г. и отменен с § 3 от ПЗР на Закона за потребителския кредит - ДВ, бр. 18 от 5 март 2010 г., в сила от 12.05.2010 г./. Изрично в § 5 от ПЗР на действащия закон е предвидено, че разпоредбите му не се прилагат за договори за потребителски кредит, сключени преди датата на влизането му в сила, с изключение на чл. 14, 15, 26 и 35, които се прилагат за безсрочни договори за кредит, сключени преди тази дата. Законодателят е изключил приложението на императивната разпоредба на чл. 33, ал. 1 и ал. 2 от новия ЗПК, съгласно която при забава на потребителя кредиторът има право само на лихва върху неплатената в срок сума за времето на забавата, а обезщетението за забава не може да надвишава законната лихва. Освен това, съгласно разпоредбата на чл. 146 от ЗЗП /ал. 1 – 4/, неравноправните клаузи в договорите са нищожни, освен ако са уговорени индивидуално. Не са индивидуално уговорени клаузите, които са били изготвени предварително и поради това потребителят не е имал възможност да влияе върху съдържанието им, особено в случаите на договор при общи условия. Съдържанието на процесния договор разкрива наличието на индивидуално уговорени клаузи, които са били в полза на кредитополучателя/ответника, като за усвояния овърдрафт титулярът ползва гратисен период със срок до 45 дни, като банката не начислява лихва върху дебитното салдо в случай, че до датата на падежа същият погаси изцяло дължимите суми, формирани до края на последния отчетен период. Според уговорката в чл. 8 от договора между страните при неплащане на месечна погасителна вноска или надвишаване на разрешения кредитен лимит банката начислява наказателна лихва в размер на договорния лихвен процент с надбавка от 12 %, а според чл. 7 от договора при непогасяване до датата на падежа на пълния размер на дебитното салдо, формирано до края на последния отчетен период, титулярът заплаща на банката, след изтичане на първите три отчетни периода, годишен лихвен процент в размери,

както следва: за извършване на безналични плащания на ПОС терминал – 16%, а за всички останали трансакции – 18%. Тези оспорени клаузи, касаещи начина на определяне на наказателната и договорната лихва, са индивидуално договорени между страните, което изключва тяхната неравноправност. В съответствие с изискванията на чл. 10 ЗПК от 2006 г. (отм.), в редакцията му към датата на сключване на съглашението, в него и действащите при банката ОУ за този вид услуга се съдържат уговорки за предоставения кредитен лимит, за условията за ползване и връщане на усвоената част от овърдрафта, за годишния размер на договорната възнаградителна лихва при невъзстановяване на изразходваната част от кредита - диференцирана според вида на ползваните трансакции, правила относно механизма за определяне на наказателната лихва и уговорки за разходите, приложими към момента на сключване на договора – дължими такси и комисионни според тарифата за такси и комисионни на банката - кредитор, неразделна част от договора. В тази насока следва да се отчита, че предвид естеството на предоставения кредит – овърдрафт с разплащателна сметка и кредитна карта към нея минималните погасителни вноски не могат да бъдат определени отнапред, а се формират според изразходваната (усвоената) част от предоставения овърдрафт за предходния отчетен (месечен) период. Ето защо съглашението отговаря на изискванията на чл. 10, т. т. 2 и 3 ЗПК (отм.), не накърнява правата на ответника като потребител и не е недействително на соченото основание. Както беше посочено по-горе, не са налице и предпоставките за прилагане на императивната разпоредба на чл. 33, ал. 1 и ал. 2 от новия ЗЗП, налагаща обезщетението, което длъжникът дължи за забава, да се редуцира до размера на законната лихва. С оглед това и тези възражения на ответника съдът намира за несъстоятелни.

По изложените съображения на основание чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД следва да се признае съществуването на вземанията на ищеца към ответника за следните суми: 5000 лева – главница, представляваща неизплатено задължение по договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на кредитен лимит /овърдрафт/ по разплащателна сметка № 51РКО-В-0423/02.10.2007 год., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението – 28.02.2020 год. по чл. 417 от ГПК до окончателното изплащане на сумите; сумата 2 798,24 лева – договорна лихва върху главницата за периода 20.03.2017 год. – 05.02.2020 год.; сумата 30,59 лева – законна лихва върху главницата за периода 06.02.2020 год. – 28.02.2020 год.; сумата 60 лева – разноси за връчване на покана за предсрочна изискуемост. В останалата част, с която искът е отхвърлен като неоснователен, решението не е обжалвано и е влязло в сила.

Тъй като изводите на настоящата инстанция съвпадат с тези на районния съд, решението следва да бъде потвърдено в обжалваната част.

В конкретния случай спорът произтича от търговска сделка по чл. 286 от ТЗ – договор за потребителски кредит, който е сключена от търговец – банка, във връзка с упражняването от него занятие, което определя делото като търговско. Цената на всеки един от предявените искове е под 20 000,00 лв., поради което и на основание чл. 280, ал. 3, т. 1

ГПК, обжалваното решение не подлежи на касационен контрол.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 82 от 30.05.2022 г., постановено по гражданско дело № 55/2021 г. по описа на РС – гр. Сливница в **ЧАСТТА**, с която съдът е признал за установено на основание чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД съществуването на вземанията на „П.И.Б.а” АД, гр. С. към ответника Г. А. Д. от гр. Б., за които е издадена заповед № 63/02.03.2020 год. за изпълнение на парично задължение по чл. 417 от ГПК по ч.гр. дело № 121/2020 год. по описа на РС-Сливница, както следва: за сумата 5000 лева – главница, представляваща неизплатено задължение по договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на кредитен лимит /овърдрафт/ по разплащателна сметка № 51РКО-В-0423/02.10.2007 год., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението – 28.02.2020 год. по чл. 417 от ГПК до окончателното изплащане на сумите; сумата 2 798,24 лева – договорна лихва за периода 20.03.2017 год. – 05.02.2020 год.; сумата 30,59 лева – законна лихва върху главницата за периода 06.02.2020 год. – 28.02.2020 год.; сумата 60 лева – разноски за връчване на покана за предсрочна изискуемост, както и в частта, с която ответникът е осъден да заплати на ищеца сумата 508,30 лева, представляваща направените в исковото производство разноски, съобразно уважената част от исковете, както и сумата 171,80 лева – разноски в заповедното производство.

В останалата част решението не е обжалвано и е влязло в сила.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____